

‘En 30 anys no havia vist el Fluvià així’

Els veïns d'Olot recorden que feia tres dècades que el riu no es desbordava com dimarts

XAVIER VALERI | OLOT

El riu Fluvià seguia el seu curs ahir al matí, tot i que força més carregat d'aigua que habitualment. El fang i els senyals de la Policia Municipal eren el que restava de l'espectacular revinguda de la nit anterior. Hi havia grups de jubilats que comentaven i assenyalaven els punts on hores abans havia arribat l'aigua tèrbola de la revinguda. La normalitat contrastava amb el fet que part de la ronda Fluvià havia passat de ser carrer per convertir-se en una part del riu. Al migdia, abans d'entrar a casa seva al costat d'un magatzem de productes de segona mà, en Josep, de 68 anys, em va assenyalar el punt del carrer Fluvià on havia arribat l'aigua. L'aigua va cobrir l'inici del carrer fins arribar a un punt màxim de 25 centímetres. Abans-d'ahir a la nit, després de quatre dies de pluges abundants i amb poques interrupcions, el Fluvià va pujar tres metres vint centímetres del seu nivell habitual.

Uns metres més avall, en Josep Iglesias de 62 anys té un taller de fusteria a la ronda Fluvià. La façana de l'obra i del magatzem adjacent a dos quarts de 10 de la nit d'abans-d'ahir, rebien en forma de petites onades l'aigua que s'escapava del Fluvià desbocat. El riu havia eixamplat el seu curs uns cinc metres per banda. En Josep em va explicar que durant tot el dia el riu havia anat augmentant de volum, en tant que la pluja queia en abundància. El Josep explica que en els darrers trenta anys no havia vist una revinguda així.

Segons ell a dos quarts de quatre de la tarda, el riu va superar el marge que el separa de la ronda Fluvià. "L'aigua voltava un dels plàtans de la Ronda", va dir. Llavors va decidir que ja n'hi havia prou de treballar i de veure com l'aigua pujava, per la qual cosa va tancar la porta i se'n va anar a casa. Mentre marxava la Policia Municipal tancava els carrers al trànsit i els Bombers efectuaven tasques de prevenció

La Divina Providència

La germana superiora del convent de la Divina Providència, Maria Massana, em va explicar que les quatre monges de l'establiment van observar la revinguda amb respecte, però sense por. Mentre l'aigua s'acostava, com a prevenció les religioses van retirar els mobles de la recepció. Quan l'aigua es va establir sota l'entrada de casa seva, les germanes es van posar a resar. Segons elles, a partir d'aquest moment la pluja va parar i el Fluvià va començar a retirar-se cap al seu camí. L'aigua va cobrir els baixos dels contenidors d'escombraries situats a la cantonada del convent i va impedir la sortida d'un Opel Corsa que estava estacionat al costat dels contenidors.

Massana va explicar que ni els Bombers, ni la Policia els van indicar que hi hagués

causa per un possible desallotjament. Va apuntar que van rebre la trucada d'una dona que les va convidar a passar la nit a casa seva. Les monges van agrair l'ofertament però van considerar que no hi havia necessitat. Maria Massana va recordar que en 26 anys d'estar a Olot no recordava una revinguda similar. Va explicar que quan va arribar a Olot, les germanes antigues li van explicar l'aiguat de l'octubre del 1940. Segons ella, llavors l'aigua va arribar fins al carrer Nou, a la vora de l'Hospici. Llavors les religioses tenien la casa allí i hi cuidaven animals domèstics. Segons Massana, els animals van haver de nedar i l'aigua, en aquella ocasió, sí que va entrar dins del convent. L'aigua va arribar a la porta de l'oficina de Càritas Garrotxa. Un esgraó i una rampa varen evitar que entrés a les dependències. Les dues administratives que hi treballen van explicar que si bé van veure que plovia no van estar atentes a la crescuda del riu.

"A dos quarts de quatre de la tarda el Fluvià va començar a entrar al carrer. A les cinc vaig decidir plegar i anar-me'n a casa. Quan marxava vaig veure que l'aigua voltava pels costats dels plàtans que hi ha a la vora del passeig. També em vaig observar que la Policia Municipal tallava els carrers i els Bombers feien tasques de prevenció. Aquest matí quan he arribat, he vist que l'aigua havia entrat uns centímetres dins del taller i una mica més dins del magatzem del costat. Això no obstant, l'aigua no ha causat efectes", va explicar el fuster, Josep Iglesias. Iglesias durant tota la seva vida laboral ha treballat al seu taller de fusteria situat al costat a la Ronda Fluvià. Es tracta d'un lloc fresc i tranquil situat a uns deu metres del riu. En trenta anys recorda que la revinguda de finals dels anys setanta encara va superar la d'abans-d'ahir. Segons ell, la llevantada de l'octubre de l'any passat va fer pujar l'aigua fins a superar el marge d'uns dos metres i mig que separa el riu de la ronda. Això no obstant l'aigua no va arribar al carrer. Les Germanes de la Divina Providència van veure com l'aigua progressava pel carrer com mai de la vida havien vist. El riu va pujar ?carrer amunt fins arribar a rodejar els contenidors d'escombraries i un Opel Corsa que estava estacionat al costat. Van observar que a l'altra banda de carrer, l'aigua pujava un pam pel xamfrà de l'edifici de la seva veïna. Van demanar a la dona que hi viu per si volia passar la nit al convent. x.v. olot

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/03/17/anys-havia-vist-fluvia-aixi/472884.html>